

Lošu sudbinu niko ne sanja

Primam penziju od 280 eura, ali teške životne okolnosti učinile su da i pored toga nemam da se prehranim. Ni u snu nijesam mogla zamisliti da će me nemaština zadesiti...

Banka hrane je uručila paket namirnica i higijene sedamdesetsedmogodišnjoj Jeleni Bošković iz Podgorice. Ova penzionerka jedva sastavlja kraj sa krajem, tako da joj je svaka vrsta pomoći više nego dobro došla. Da nikada nije mogla ni zamisliti da će je ovakva surova sudbina zadesiti priča u razgovoru sa nama. - Primam penziju koja iznosi 280 eura.

Međutim, muka mi je i da kažem, ali, teške životne okolnosti učinile su da i pored tog iznosa nemam da se prehranim tokom mjeseca. Da mi je neko nekada rekao da ću ovakvu sudbinu dočekati ne bih mu povjerovala. Ni u snu je nijesam mogla zamisliti. Dugujem dažbine i po nekoliko mjeseci, mučim se kao i svi, što mi veoma teško pada. Preživljam nekako jer mi Crkva pomaže. Na hrani sam u narodnoj kuhinji pri Sabornom hramu Hristovog vaskrsenja u Podgorici – kazala je Bošković pričajući svoju tešku priču u nadi da će naići na razumijevanje.

Ona je dodala da je veoma zahvalna na pomoći Banci hrane, ali i dobrotvornom fondu „Čovjekoljublje” koji funkcioniše pri Mitropoliji. - Hvala na ovom paketu, namirnice i sredstva za higijenu koje ste mi poklonili dobro će mi doći da se ne sjekiram i preguram nekako bar jedan period – poručila je Bošković.

Dodaje da joj je najpotrebniji novac, ali da je i stan u kome živi neuslovan, jer soba prokišnjava pošto je pod pločom. - Teško je, pomoći niotkuda, a sama ne mogu ništa – kazala je Bošković, izražavajući nadu da će doći bolji dani, ako ne za nju, makar za mlade ljude koji tek počinju da gaze kroz život.

